

Jan-Christer Wahlbeck:

DE BÄSTA DIKTERNA

De bästa dikterna
skrivs med krita
på asfalt
som torkat i solen.

De varnar
för brännässlor och råttor
visar gångarna
inuti vinbärsbuskarna
där man kan ligga
och lyssna på moln
som häver sig i vinden
grus som knastrar under sandaler
och gummistövlar.

De berättar om takplåtens hetta
vid fullständigt sommarväder
och dess kyla
då hundarna skäller om hösten.

De upptäcker harspår i den ljusblåa snön
och de första dropparna
från stuprännornas istappar
om våren.

De är som högspänningsledning
över vikar och sund
som vajrar
i flygplansvingar.

(Steg på hållplatsen 1977, s. 14)